

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi W. R.

przy uczestnictwie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie II UK (...), po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2005 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wnioskodawca W. R. ubiegał się o emeryturę górniczą, również w trybie odwoławczym od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w L.

Wyrokiem z dnia 4 listopada 2004 r. (sygn. akt. II UK (...)) Sąd Najwyższy oddalił jego kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2003 r. [sygn. akt III AUa (...)].

W piśmie z dnia 11 stycznia 2005 r. wnioskodawca złożył „zażalenie na opieszałość w pracy Sądu Najwyższego – Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych, ponieważ nie otrzymał jeszcze odpisu uzasadnionego wyroku z dnia 4 listopada 2004 r.” oraz zapowiedział złożenie skargi na przewlekłość postępowania w Sądzie Apelacyjnym, w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. (Dz. U. Nr 179, poz. 1843).

Pismo wnioskodawcy zostało potraktowane jako skarga na przewlekłość postępowania w sprawie II UK (...) Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych Sądu Najwyższego i w takim charakterze wiążąco przekazane do rozpoznania Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego (§ 28 ust. 2 regulaminu Sądu Najwyższego). Przesłanką skargi jest opóźnienie doręczenia uzasadnionego wyroku z dnia 4 listopada 2004 r. (doręczenie nastąpiło w dniu 19 stycznia 2005 r., po uprzedniej awizacji pocztowej).

Tak określona skarga W. R. jest niedopuszczalna, ponieważ została przez niego złożona osobiście. Już w uchwale z dnia 16 listopada 2004 r. (III SPP 42/04), mającej moc zasady prawnej, Sąd Najwyższy stwierdził, że do skargi na przewlekłość postępowania uregulowanej w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) stosuje się przymus adwokacko-radcowski (art. 393² k.p.c.). Nakaz sporządzenia takiej skargi przez profesjonalnego pełnomocnika (adwokata lub radcy prawnego) sformułowany został w sposób jednoznaczny w art. 87¹ § 1 k.p.c., w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804).

Należało w konsekwencji odrzucić skargę (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).